

VOIESCI ȘI VEI PUTĒ

	Cap.	Dist.
Pe anŭ — —	lei 128	— 152.
Pe șese lunĭ — —	„ 64	— 76.
Pe trei lunĭ — —	„ 32	— 38.
Pe uă lună — —	„ 11	— —

Unŭ esemplarŭ 24 par.
Pentru Parisŭ pe trimestru fr. 20 —
Pentru Austria „ „ fior. 10-v.a.

ROMANULU

LUMINEZĂ-TE ȘI VEI FI

Abonamentul în Bucuresci, Pasagiul Român No. 1. — În districte la corespondinții țării și prin postă. La Paris la D. Daras-Hallegrain, rue de l'ancienne Comedie, Nr. 5. Administratoarele țării D. Gr. P. Serrurie.

ANUNCIURILE

linia de 30 litere — 1 — lei.
Inserțiuni și reclame, lin. 5 — „

Redacțiunea, Strada Academiei No. 20. — Artictele trâmise și nepublicate se vorŭ arde. — Redactorŭ răspundetoriŭ EUGENIU CARADA.

Bucuresci 13 Răpciune

Se ne 'mplinimŭ ađi, pentru cesiunile din intra, una din cele mai de căpetenie datorie ale Presei către guvernŭ și către publicŭ.

Nu pŭte prospera, nu pŭte esiste uă societate până ce nu va domni dreptate, moralitate și celŭ mai asolutŭ respectŭ alŭ legii. Șeiu toți că cangrena cea mare care a bĕntuitŭ societatea română este nemoralitatea și nerespectulŭ legilorŭ. Șeiu toți că nimicŭ nu va fi mai greŭ pentru guvernulŭ românŭ de câtŭ a stĕrpi a-busulŭ, a ne sili se simŭ ōmeni de trebă și se respectămŭ legile. Greŭ, fiindŭ că cei mai mulți se silescŭ și se vorŭ sili se-i ascundă abusulŭ; greŭ, fiindŭ că lovindu-lŭ cei mai mulți vorŭ fi contra lui; greŭ în sfârșitŭ, fiindŭ că prĕ puținŭ credŭ că guvernele nŭstre vorŭ voi cu dinadinsulŭ a ne smulge din noi cea mai mare credință, aceea în perpetuarea domniei abuzului, celŭ mai iubitŭ și plăcutŭ obiceiŭ, imoralitatea, violarea legii, abusulŭ. Că câtŭ însă este mai mare, mai grĕ, mai uriașă sânta misiune a guvernului d'a lŭvi abusulŭ cu atâtŭ trebuie ca toți cei bunĭ se-lŭ urmărescă necontenitŭ, se-lŭ prinđă, se-lŭ denunță necurmatŭ, se protesteze și și nŭpte ca se pŭtă astŭ-felŭ guvernulŭ nu numai se-lŭ prinđă, darŭ încă se nu fiă indusŭ în erŭre de cei cari au interesŭ se i-lŭ ascundă și ca se pŭtă se-lŭ lovĕscă cu tăriă în locŭ d'a fi ca pân' acumŭ, guvernulŭ lovitŭ de abusulŭ.

Se ne împlinimŭ darŭ, cumŭ dĕserămŭ, datoria și se denunțămŭ ađi guvernului uă serie de abuzuri mari și mai mici, dacă uă călcare a legii pŭte fi mică.

Ni se trâmite spre publicare copie dupe două petițiuni și două procese verbale ale locuitorilor din comunele Colibașul și Vieroșul, judeciulŭ Mușcelŭ, trâmise deja în cercetarea d-lui Procuror, primitŭre la mari și barbare abuzuri de putere esecutate de nise funcționari. Spațiulŭ nepermĭtĕndu-ne a publica aceste copie în întregulŭ lorŭ, le publicămŭ ađi în extrasŭ.

Prin petițiunea către Primăria de Colibașul, s'arătă că cu venirea comisarilorŭ, Dimitrie Popescu și C. Vlădescu, însăreinați cu scoțirea fostilorŭ clăcași pe anii 1863-64; d-lŭ C. Vlădescu, ajutorŭ de suptŭ Prefectŭ tot d'ua dată, a bătutŭ și arestatŭ din locuitorŭ, pe Notariŭ și ajutorulŭ seŭ, a închisŭ vitele, lăsându-le optŭ zile fără hrană.

Locuitorii în puterea legii cerŭ dreptate, prin constatarea reului și pedepsirea celorŭ culpabili.

Petițiunea este supscrisă de 12 locuitorŭ cari au fostŭ bătutŭ.

Procesulŭ verbalŭ închiăiatŭ de Primarele co-

munei Colibașul, în urma petițiunii mai susŭ spusă, constată tŭte cele arătate de petiționari ca adevărate.

Acestŭ procesŭ verbalŭ e supŭ-semnatŭ de Primariŭ, de toți locuitorii bătutŭ, și de cinci-spre-dece marturi.

Prin petițiunea către Primăria de Vieroșul s'arătă că cu venirea comisarilorŭ numiți în petițiunea de mai susŭ, și totŭ pentru același scopŭ, ajutorulŭ de suptŭ-Prefectŭ, C. Vlădescu, a bătutŭ mai mulți locuitorŭ i-a arestatŭ, i-a ARSU CU SPUDA la picioare; i-a pusŭ în CEARCĂNU CU OCHIŪ IN SOARE suptŭ sentincla de geandarnă; a bătutŭ pe Primariŭ și pe ajutorulŭ Primariŭ în două rânduri; a închisŭ vitele lăsându-le optŭ zile fără hrană.

Locuitorii cerŭ a se constata aceste crime ș'a fi pedepsiți dupe lege culpabili.

Petițiunea e suptŭ-semnată de șese-spre-dece locuitorŭ toți bătutŭ, puși în cercănu seŭ și bătutŭ și puși în cercănu.

Procesulŭ verbalŭ închiăiatŭ în urma acestei petițiuni, constată că tŭte cele șise suntŭ adevărate. Acestŭ procesŭ verbalŭ e suptŭ-semnatŭ de Primariŭ, de toți locuitorii maltratați și de unŭ-spre-dece martori.

Dechiarămŭ aci c'avemŭ cea mai deplină stimă pentru d. Prefectŭ de la Muscelŭ. Nu ne putemŭ îndoi că d. Procuratorŭ alŭ guvernului d'acolo va susține cu tăriă justiția, însă trebuie s'aragemŭ cu dinadinsulŭ atențiunea d-lorŭ ministrii din intra și justiția asupra acestorŭ crime spre a cere cu stăruință grabnica descoperire a adevărului, pedepsirea celorŭ culpoși și publicarea rezultatului prin *Monitorul*, și ca se afle totŭ Românulŭ că, justiția domnesce în sfârșitŭ și în România, și va domni în tŭtă splendoarea ei.

D. Constantin George Cantacozino, a fostŭ însercinatŭ de Ministru de Financie a face uă cercetare în judeciulŭ Prahova în privința împlinirii feluritelorŭ dări către Statŭ.

Domnia-sea, a cercetatŭ câte-va plăși a descoperitŭ abuzuri și jafuri și le a raportatŭ oficiale d-lui Ministru.

A trecutŭ uă lună d'atunci și *Monitorul* a remasŭ mutŭ în această privință; nu s'a arătătŭ nici uă mesură din cele ce va fi luatŭ guvernulŭ, nici uă dare în judecată a abuzatorilorŭ. Cu această sistemă de tăcere cândŭ se descoperŭ abuzurile, nu numai că nici unŭ bĕrbatŭ onorabilŭ nu va mai sacrifca timpulŭ seŭ spre a merge se cercetese și se descopere, darŭ încă abuzurile nu se vorŭ curma, și firesce, ca totŭ ce nu se curmă, vorŭ cresce. Protestămŭ darŭ contra acestei scăpări din vedere a d-lui Ministru de Financie și ceremŭ, și vomŭ cere a-dese, a se spune publicului ce lucrare

multŭ timpŭ. Natura fusese pentru dinsa uă bună farmecătoare. În puterea suferințelorŭ secele cele mai aspre, îi veniaŭ nesece accese de vesolia de carŭ nu se putea aperi. Omenii cei prefăcuți, și lumea e plină ei, diceau că elŭ nu simpte adncŭ: acesta nu era adevĕrŭ, loviturile lŭ atingeau în sufletŭ; însă elŭ avea uă umŭro vitĕză care lŭ făcea se sară supŭl atarurile sŭrteŭ ca unŭ bunŭ calŭ ce sare suptŭ mușcăturile pintenilorŭ. Melancolia îi parea unŭ lucru nesănătosŭ, și elŭ era sigurŭ că va muri din ea uădată ce va reuși alŭ coprinde; pentru acesta, fără silințŭ, fără precugetare, și numai prin efectulŭ temperamentalŭ seŭ, elŭ schimba în veselie evenimentele cele mai neplăcute. Dacă elŭ plngea pe ascunsŭ nu lŭ vedea nimeni.

— Se esaminămŭ lucrurile din partea cea bună, șise elŭ. D-na de Sarens nu mi'a deschisŭ ușa cu totulŭ, și nimicŭ nu mĕ autorisă a face de-

s'a făcutŭ în urma raportului d-lui Cost. G. Cantacozino, prin care s'a arătătŭ și s'a doveditŭ jafuri și dilapidări ai banilorŭ publici.

Una sută șese-deci și optŭ locuitorŭ, din 11 comune din judeciulŭ Prahova, au reclamatŭ la d. Ministru din intra contra d-lui suptŭ-Prefectŭ de Filipești că i-au bătutŭ și maltratătŭ în contra legii, a dreptății ș'a umanității, și au adusŭ asupra-i ș'alte acușări. D. Ministru din intra a cerutŭ de la alŭ Justiției ca Procurorule se-și facă datoria. Procurorule s'a dusŭ la facia locului, a cercetatŭ ș'a raportatŭ la 24 Iuniŭ, d-lui Ministru alŭ justiției în care dice:

„Amŭ constatatŭ în cea-a ce priveșce bătaia, că toți departe d'a nega, arată și modulŭ întrebunțatŭ de d. suptŭ-Prefectŭ pentru această faptă; toți au susținutŭ că cu consimțimentulŭ lorŭ au supscrisŭ petițiunea.

„Rezultatulŭ cercetărilorŭ destulŭ de scrupuloșe ce am făcutŭ ilŭ veți vedea în acelu procesŭ verbalŭ. Acolo găsiți mărturisiri că au pusŭ sub-șemănturile lorŭ în actulŭ de mulțumire, unŭ de frică, alții înșelați că este uă atestare din partea locuitorilorŭ la întrebarea ce li se face de M. S. Domnitorulŭ, dacă suntŭ mulțumiți cu legea rurală, dacă li s'a datŭ pământŭ, dacă au făcutŭ beilicuri și altele. Nici unulŭ însă din cei ce s'au prezentatŭ nu mi-a declaratŭ că sub-șemăntura n'ar fi a sea seŭ fără cunoștința sea.”

Cestiunea serioasă prin ea ĩnșe-și, devine și mai serioasă prin raportulŭ procurorului către Ministru justiției, prin scoțerea imediată a acestui procuror și numirea altui-a care *indatŭ*, celŭ d'antĕiŭ actŭ alŭ seŭ fu d'a merge acolo a face uă nouă cercetare ș'a da unŭ raportŭ contrariŭ celui datŭ de destituitulŭ procuror; ea devine în-sfârșitŭ și mai serioasă fiindŭ că d'atunci și pân'acumŭ justiția stă mută, pe cândŭ interesulŭ publicŭ cerea, cere imperiosŭ a se descoperi adevĕrulŭ ș'a se pedepsi cei culpabili, între cari este de sigurŭ și unulŭ d'n dd. Procuror, fostulŭ seŭ celŭ presinte, cari au raportatŭ Ministrului cea-a ce era contrariŭ cu adevĕrulŭ.

Credemŭ că Ministru va fi făcutŭ cele ce-i impune legea și amŭrea sea pentru jŭstție; darŭ c'ntelge și dumnlui că publiculŭ care nu vede nici uă lucrare și căru-i a nu se spune nimicŭ, pŭte se-și aplece din nou

șertociune de aste; ușa e încă pușinŭ deschisă... Și s'au veđutŭ iă seturi cari s'au dărămatŭ pentru că apa trecea printŭ-unŭ micŭ locŭ. Am promisŭ d'a nu mai vorbi, e adevĕratŭ; însă suntŭ miŭ de chipuri de a tăce! Și pe urmă întĕmplarea me va ajuta, nu este mai bună farmecătŭria de câtŭ întĕmplarea pentru a găsi miđloce; totulŭ e de a profita. Așia dar nu trebuie a se înrădăcina în desperare, ș'a se omori. Cine va trăi, va vedea...

D. de Sombreuse nu veđu nimicŭ. Precumŭ lăsase pe d-na de Sarens așia o regăsi, lămuritŭ în atitudinea și responsurile secele, cu uă mică ironiă care nu permitea lui Paul se mĕrgă prĕ departe cândŭ era bine dispuse pentru așii uita promisiunea. Nici un felŭ de viclenie, nici cocheteriă, însă vorba liberă, privirea francă, și uă conversațiunile ce aveau împreună uă causticitate ș'ua francheță care proba în destulŭ că cine-va n'avea decâtŭ

capulŭ pe peptŭ și dupe unŭ suspinŭ durerosŭ se dică fiă-care în sine-și.

„O justiție! nu ești de câtŭ unŭ nume!

Și d. Ministru justiției ĩnșelege mai bine de câtŭ noi că 'ndatŭ ce, suptŭ a domniei-sele administrațiune, se va perde deplina credință în justiția, națiunea Română va cădea din nou în aceea apatiă ce aduce necredința în justiția, și care este mŭrtea și mŭrtea cea mai durerosă.

Intr'unulŭ din numerile trecute, făcurămŭ cunoscutŭ că Primarele de la Comuna „Degerații Parepa,” (judeciulŭ Prahova) a fostŭ destituitŭ. Arătarămŭ că destituirea Primarilorŭ, tocmai în epoca dresării listelorŭ, este, la Români mai cu sĕmă cari au trecutŭ prin feluri de nenociri în timpŭi alegerilorŭ, este unŭ reŭ politicŭ; arătarămŭ c'acestŭ reŭ devine și mai mare cândŭ Primarele destituitŭ se ĩntĕmplă se fi fostŭ dintre cei cari în alegerile trecute s'au aflatŭ în conflictŭ electorale cu administrațiunea, și că din nenocire a fostŭ unŭ asemene conflictŭ între Primarele destituitŭ și administrațiune.

Arătările ce făcurămŭ au fostŭ necoșite tŭte. Acesta ne ĩndatorĕsă se mai facemŭ cunoscutŭ ađi că s'au mai destituitŭ încă trei Primari, totŭ în judeciulŭ Prahova; unulŭ de la Brĕja de susŭ, altulŭ de la Măgureni, ș'altulŭ de la Filipești. — Cumŭ ōre se face că Primari se dovediră culpabili, și culpabili până la destituire tocmai cândŭ ei facŭ listele electorale? Nu vomŭ responde noi la această întrebare căci nu este în datoria nŭstră; acesta priveșce pe d. Prefectŭ alŭ judeciului, pe d. Ministru din intra și mai cu sĕmă pe toți celățianii.

Datoria nŭstră este se facemŭ cunoscutŭ ce aflămŭ, și cândŭ cele ce ni s'au fostŭ relatatŭ suntŭ greșite se restabilimŭ adevĕrulŭ.

Datoria nŭstră este se spunemŭ guvernului că este unŭ mare reŭ cândŭ Primari se destitue în timpulŭ facerii listelorŭ ș'alŭ alegerilorŭ, și judecătŭrii și procurorii în timpulŭ unui procesŭ politicŭ seŭ de abuzuri.

Datoria nŭstră este în sfârșitŭ se spunemŭ tutulorŭ se nu se spariă, în privința alegerilorŭ de nici uă amenințare, se scie toți că administrațiunea nu se pŭte mesteca în nimicŭ, se vegheze bine, și la celŭ mai micŭ amestecŭ, se-lŭ prinđă, se-lŭ constata

a o așia, pentru că dupe buzele ieș se cază picături de veninŭ. Sabina nu era schimbată în nimicŭ. Paul se desopera; ce e mai glumețŭ, este că lui lŭ era necasŭ pe d-na Marsannes pentru că acesta iubea pe d-na de Sarens. Fără d-ta, dicea elŭ, nici uădată n'asŭ fi cunoscutŭ-o!

Singura cucerire ce făcuse este aceea a d-lui de Sarens. Acestŭ financiarŭ nici uădată nu era mai mulțumitŭ decâtŭ cândŭ ilŭ găsea a casă la dĕnsulŭ. Elŭ ĩntrebunția miŭ de rugămintele pentru alŭ reține seŭ alŭ face se revia la dĕnsulŭ. Paul avea unŭ spiritŭ ce plăcea acestui personagiŭ ĩmportante și ocupatŭ. Elŭ nu găsea plăcute și de spiritŭ decâtŭ lucrurile ce le dicea Paul. D. de Sarens ar fi rugatŭ pe d. de Sombreuse se primĕscă, fără plată, uă locuință în casa sea. Unŭ singurŭ lucru lŭ ĩngrijea încă, acestu-a era lenea nevĕndecată despre care noulŭ seŭ amicŭ da în fiă-ce și strălucite mărturiri.

și 'ndatŭ se-lŭ facă cunoscutŭ Ministrului, Domnitorului și Presei. Măria Sea a đisŭ în mai multe rĕnduri Ministrilorŭ — ș'afirmămŭ în publicŭ acestŭ adevĕrŭ, — că nu va permite celŭ mai micŭ amestecŭ administrativŭ, nici chiarŭ ĩndirectŭ, în alegeri; a đisŭ că Tĕra, prin cea mai liberă alegere are se-i spue ce cugetă, ce voiesce. Și cândŭ Carol I, promite, este criminalŭ celŭ care se mai ĩndoiesce unŭ minutŭ; cândŭ Carol I, promite, și mai suntŭ ōmeni cari se temŭ că de vorŭ protesta și vorŭ da pe faciă ori ce a-busŭ vorŭ fi persecutați în ale lorŭ interese, seŭ destituitŭ din a lorŭ funcțiune, acei ōmeni dovedescŭ prin această că nu credŭ în virtute și 'n justiția, ș'astŭ felŭ se degradă pe ei ĩnșii și facŭ unŭ mare reŭ națiunii și lorŭ ĩnșii-le.

Totŭ în judeciulŭ Prahova, s'a numitŭ în orașulŭ Ploiesti unŭ locoteninte Colonelŭ și trei căpitani la garda orașinĕscă.

A trecutŭ mai uă lună de zile, și nici unulŭ, cu tŭte reclamările făcute și la Prefectură, și la d. ministru din intra și la d. inspectore alŭ gardei, n'au fostŭ primiți a depune jurămintulŭ ș'a intra în ĩndeplinirea datoriei lorŭ. Ce ĩnsemnăză această deridero ce s'aduce legii?

Ancă unŭ abusulŭ. Pe strada franceze este uă casă în care locuiesce dŭmna Maria Charmelly. Dumneiei a locuitŭ mai mulți ani aceea casă dată prin decrete domnesci a o locui gratis, căci casa și locul suntŭ avere a Statului. Se constată încă prin decretŭ domnescŭ că casa aceea-a s'a și reparatŭ de către statŭ.

Ce ni se spune acumŭ? Că casa și locul se consideră de către d. Ministru de financie ca avere a dŭmnei Charmelly avĕndu-o cu embaticŭ, pe care ilŭ plătesce acumŭ și-lŭ rescumperă cu 300 galbeni. Declarămŭ, că de se va da aceea casă și locŭ d-lui Charmelly se va comite uă nedreptate pentru Statŭ, ș'ua pagubă celŭ pușinŭ de una mie galbeni. Loculŭ și casa suntŭ ale Statului și nimine nu le pŭte ĩn-trăina. Dacă d. Charmelly crede că are drepturi asupra acestei avere se reclame la tribunale. Actele doveditŭrie că aceea casă și locŭ este proprie avere a Statului suntŭ evidente, și susținemŭ acestŭ dreptŭ, aci, pină ce se va deschide Camerele ca se-lŭ

— Ocupați-vĕ necontenitŭ, și dicea d. de Sarens, cândŭ n'af face-o pentru alta decâtŭ pentru a căștiga banŭ.

— Și la ce mi ar servi această, dacă banŭ care'i am ĩmi ajungŭ se trăiescŭ pină în 31 Decembre, fiă anulŭ bunŭ seŭ reŭ!

— Acestŭ sorvesce mai ĩntĕiŭ a nu perde banŭ... Luați, bine seĕna la ce dicŭ, și veți vedea că acesta nu e așia deșertŭ precumŭ se pare.

Paul suridea și scutura din capŭ.

— Bine, urma capitalistulŭ, nu vĕ voiŭ lăsa în pace, și veți muri în pielea unŭ omŭ ce lucrăză.

Acestŭ amiciția statornică îi desplăcea foarte multŭ d-lui de Sombreuse.

— Nu se pŭte mai multă nenocire! dicea elŭ. Asupra Dei de Sarens aruncămŭ foculŭ meŭ și pe d-lŭ de Sarens l'a atinsŭ acestŭ focŭ!

Măhnirea lăcepea ĩncetŭ ĩncetŭ alŭ coprinde; cu tŭte că era foarte pușinŭ străbătŭtoriu la acestŭ simțimentŭ, elŭ

FOITIA ROMANULUI

D-na de Sarens. 1)

(Urmare).

D. de Sombreuse în prețblarea sea ajunsă la Campii-Elisei; elŭ nu vedea pe nimeni. Cuvinte fără legătură și care nu purcedeau totŭ din acelu subiectŭ îi veniaŭ pe buze. — Este vĕđutŭ, urmă elŭ, că ce ar fi mai simplu ar fi se nu mai gĕndescŭ la ea și se mĕ ducŭ aiurea se'mĭ ĩncercŭ sŭrtea. Ce frumoșă plăcere este în vieță uă femeii care are għiară la virfulŭ de getelorŭ și tășieri de briciagŭ în gură! ... Ce e mai nerodŭ este că mĕne ĩnrășŭ de sigurŭ mĕ voiŭ duce la ea.

Paul veđu atunci că vorbesce în gura mare, și acesta lŭ făcu se riđă. Elŭ era ca acel eroi de comedie care se vedŭ pe teatru, și cari ĩnșiră la monologuri. D. de Sombreuse avea unŭ caracterŭ care nu putea se fiă tristŭ

1) Veđi No. din 27 Augustŭ.

sustinemă acolo prin petițiune dacă se va instrăina de către puterea eseculivă, precum se spune și precum ne refuzăm d'a crede.

REVISTA DIARIELORU.

Diariul Ordinea în no. său de la 30 Aug. publică un articol politic scris de BR. recomandabile din mai multe puncturi de vedere.

Incepe prin a spune că „confusiunea este singurul termenul la care ajunge ori cine va cerceta vorbele și ideile ori cari trăiesc popoarele și guvernele de la 1848 încôce. Acest rezultat îl datorim în mare parte politiciii generale a Europei urmată de la 1815 până la anul 1848.”

Aci în adevăr este o mică confusiune, în datele emise de autor, dar fiind o simplă alunecare de condei nu este drept să ne oprim. Confusiunea a existat în adevăr, de și noi o numim lupta între o idee veche și una nouă dupe cum o recunoaștem și:

„Când la 1848, revoluțiunea izbucni în Franța și se generală întindându-și aripile peste toată Europa, și după ce se urcă pe tronul Napoleon III ea scose la lumină ideea de naționalitate, ideea ce a servit de element activ tuturor mișcărilor, și tuturor revoluțiilor.”

„Acestă idee a dat o adăncă lovitură și dreptului public al Europei, dreptului internațional; Tractatele vechi cari serveau de bază relațiilor politice între guverne, și-au pierdut autoritatea lor, și nimeni nu le mai invocă de cătu ca se le calce. Ideia echilibrului politic de pînă acum care era consacrată pur și simplu dreptului celui mai tare, a predominării puterilor mari asupra celor mici, și a unei jelușii bănuitoare între puterile mari, aceea idee se pare că cedese unei alte idei, ideii de naționalitate. Uă nouă lege se pregătește pentru dreptul gîntelor, lege care este de uă cam-dată un simplu simțiment, fiind că pînă acum nu s'a găsit formula sa definitivă de și cuvîntul de naționalitate îi servă de expresiune.”

Acestă cuvînt n'a ajuns încă la înălțimea unui principiu clar, elementar, și nimeni pînă acum n'a isbit să se l dea uă definiție, și pînă la ore care punct este mai mult uă expresiune geografică de cătu unui principiu politic.

Ideia de naționalitate pînă acum n'a fost de cătu uă idee negativă, uă protestare în contra puterii cîmpătore și absolute; de acea nici a puterii fondă pînă acum ceva stabilă și definitivă. Când va deveni un principiu, atunci va putea funda societatea nouă.

Dupe ce desvoltă această idee în felurile moduri inteligente autore alu acestui însemnat articol politic dize:

„Cel mai mare inamic al naționalității este desbinarea intereselor, disprețul dreptului și injustiția. Se nu se plîngem de inamicii strefinai naționalității noastre; căci acei inamic, acei strefini suntem noi înșine, cu obiceiurile și cu deprinderile cele rele, care unele facem și altele dizecăm, care venim cu vorbe frumoșe și cu fapte detestabile, care trăim într' uă adevărată confusiune, pentru că suntem cîmpătore de patimi.”

„Confusiunea între idei și fapte pentru noi este mult mai primejdioasă și mai teribilă în consecințe de cătu pentru alte populații și și mai umilitoare, pentru că avem uă rol activ în chestiunea Orientului care se desvoltă din ce în ce mai mult, și dacă prin obiceiurile noastre, prin deprinderile noastre politice, prin moravurile pu-

totu resimptia asaltarile lui, ca un pămînt tare ce e străbătut încet, încet de plouă. Căte uă dată el se ducea în suburbie depărtate pe unele se prețmba multu timp. Fiind la d-na de Sarens, elu rămănea căte uă dată multu timp în tăcere. Ea atunci fi da mică lovitură cu evantala pe brațu, și cu un aer vesel:

— Ertă-mă dacă te superă! dizea ea; ce este?

— Dumneșeu meu! da, domnă, este ceva, respuse elu, și acestu ceva...

Insă Sabina își punea un deget pe buze, și Paul tăcea.

Cu tute că nu făcea nimic d. de Sombreuse se ocupa de pictură și de desen; elu chiaru nu desena reu. Se vedeau în albume nisece frunție, apsemnate cu inițialele lui, și cari ar fi făcutu onore unui artistu. Elu avea tocmai la capetulu unei ulițe un atelieru unde se ducea în orele cari nu erau luate de societate. De cătu va-

blice, prin legătura intereselor nu ne vom prepara pentru situațiunea eminentă ce implica ideea naționalității, cu cătu amu făcutu mai multu sgomot cu acestu vorbă, cu atitu vom cădea mai jos.

„Se ne simim daru cu toți a evita confusiunile care ne duc la neînțelegeri și la lupte. Se căutăm a cunoșce și a mărturisă într' uă credință luminată cauza rețorilor de care am suferit ca se putem ajunge a găsi adevăratele principii și elemente ce ne potu da pacea între noi și care voru putea întemeia naționalitatea noastră.”

„Se nu ne facem iluziuni, ci se simim bine încredințati de unu lucru, că întemeierea naționalității noastre depinde de tutele de organizația și de conduita noastră politică interioră. De vomu trăi în confusiuni de idei și în desordină materială care este un rezultat alu confusiunii ideilor, naționalitatea noastră va peri și vomu fi falamente striviți și confundați în alte naționalități mai mari care voru înfățișa condițiuni de țară și de durată.”

„Să simim daru cu luare aminte. Mementulu este supremu. Situațiunea nouă creată Europei prin ultimulu rebelu germanu are se se desțagure în proporțiuni uriașe, la a noastră părere; și fectiții numai aceia care voru se se pregătescă pentru era nouă.”

Poporul din Iași (25 Augustu) începe prin a spune că Iași „pare c'au eșit din atonia în care căceau,” cu venirea principelui Carolu, „daru se nu se pre îngrijasă amicii prosperității Iașilor, căci tute aceste suntu trecătoare; cauza acestui fioru electricu, peste uă fi se uă două, va liși, și d'acolo nainte liniseca morții se va restabili asupra acestui orașu menitu se fi uă victimă a nesocotinelor politice.”

Așa daru, nevoitu în sfârșitu diariulu Poporul, a recunoșce că visita unu Domnitori, bunu, dreptu, devotatu cu religiozitate Patriei, onori și binelui publicu, a datu unu fioru electricu în peptulu și uă anima poporul Român din Iași, se silesc a profita chiaru d'acelu fioru spre a storce din elu peira Românilor. Ce folosesc acelu fioru, dize diariulu Poporul, decă elu va uăceta îndată ce va pleca Domnitoru! Ce trebuie daru se facem? Cestiunea este simplă. Să se remăie pentru totu deuna principelui Carolu în Iași, se uă se ne despartim din nou pentru ce se abia și Iași unu demnitoru nestrămutatu cu șederea în Iași. La tute aceste vomu respunde în scurtu, căci cel ce voru voi în sinceritate se uăntelgă voru înțelege.

Este bine ca Iașulu să se fiă capitala României? De n'ar fi de cătu vecinătatea lui cu Rusia, tute ar fi d'ajuns spre a ne arăta că, d' uă camu datu celu pușin, acesta ar fi peste puțină căci ar fi unu mare periclu. Când se va împăciui Orientele, se uăcând Rusia va da dovești că nu mai voiesce cîmpătore Principatelor române și ne va rede, de bunu voi iei, și ca chiezeșă, Besarabia, atunci, amu înțelege pînă la ore care punctu uă asemenea cerere. Pentru ce daru, Poporul și Tribuna din Iași ceru — de și îndreptu daru forte limpede cea-a ce n'ar fi de cătu în favoarea Rusiei și n' contra Românilor?

— Acestu e plăcutu, insă pușinu camu monotonu, dize ea.

Urmându-și prețmbarea sea, d-na de Sarens se opri dinaintea unei pinde destulu de mare lângă caro d-na de Marsannes se oprise cu curiositate. Acestu tablou represintă uă Galathée fugendu pînă la salcii. Astă dată nu mai rămănea îndouințe. Acestu tablou era d-na de Sarens în personă; spreșiunea, privirea, surisulu, totu în fine. Insă privirea și surisulu luate în frumose cele frumoșe. Ea avea acelu frumose peru de aur palidu, sfilindu pe umeri; mănole iei depărtau frunțările. Fugitiva se uita în depărtare. D. de Sombreuse nu mai respira. Unu momentu d-na de Sarens remase tăcută, și pe urmă înaintându buza de desuptu cu dispreț: — Dacă Galathée ar fi avut astă față nu s'ar mai fi întorsu.

Paul deveni palidu. Elu privi tabloulu cu unu aeru abătutu; pe urmă, acoperindu-lu c' uă pinză care era aco-

— A te miri și d-ta? dize d-na de Sarens.

Tute figurele represintate pe pinđu de d. de Sombreuse aveau trăsăturile d-nei de Sarens. Unu ore care surisă a cărut înțelesu ilu cunoscea Paul, păru pe buzele d-nei de Sarens.

Pentru ce combatu atitu de îndevădatu pe Carolu I, și ceru astu-felu chiaru acum unu demnitoru român prin nascerere, adică desunirea, cându se uă cererea lor nu se mai pôte implini fără ucidere, fără invasiune, fără incorporarea Principatului Moldavia cu Besarabia, și a Principatului Valachia cu Transilvania?

Și Iași cumu nu protestă vedendu insulta, degradarea ce li se face cându li se spune în față, că locuitorii se suntu ca nisece cadavre cari ne mai avendă viața în ele, nu se potu mișca de cătu printr' unu fioru electricu, venit din afara, și mörtea își reie domina iei îndată ce plecă Domnitoru? Cumu nu vedu că Venezia, Milanulu, Modena, Parma, Torino, Neapolulu, Florenza, n'au remasu în stare de cadavru cându s'au lipsitu de bunu voia lor d' a fi capitala domnitorului, și ceru tute ca capitală Roma?

Fiindu că locuitorii lor voiescu mai nainte de tute a fi uă națiune, și se uă că nu potu fi uă națiune și nu potu scăpa de cîmpătore străinulu fără unire și unitate; fiindu că se uă că viața nu le pôte da unu omu, fiă și Rege acelu omu, ci țaria națională, justiția în Tribunalu și n' administrațiune, autonomia deplină a comunei, ordinea în financie, căile de comunicare, învătura cea bună și adevărată, asociatiunile și munca.

Poporul și Tribuna din Iași nu le se uă voiescu a le se. De nu le se uă, comitu unu reu mare, împingă națiunea română la cea mai sigură și deplină peire, propagendu asasinatulu, sinuciderea din neștiință. De se uă, apoi poporul român se cugete, se vedă se uăntelgă și apoi se otărăse elu însu și despre sörtea lui, despre viața se uă mörtea sea.

Sfârșindu cu speculările politice și naționale, Poporul, vine la practică și dize:

„Guvernulu de astăzi a desființat scola de muzică; a desființat scola de belle-arte; a desființat scola pentru crescerea verimilor de mătase; și a desființat scola de arte și meserii; daru, ce e mai dureros — cea ce ne-a sîngerat înima este jurnalulu încheiatu de Consiliulu de Miniștri uă donă-și, prin care prin unu mișlocu farisaiicu sau mai bine fanarioticu, se suprimă indirectu tute scolele comunale. Și etă cumu.”

„Jurnalulu dize: că, în vederea lipsei de pănu de care suntu lovite mai multe localități, în vederea greutăților ce suferu unele comune, se decide ca: de astăzi înainte comunei voru avea a întreprinde numai bisericile și voru plăti taxa numai piserului și vîntelului.”

„De pe acumu Primariu alu încoputu a alunga profesorii și a închide scolele.”

„O! domnule Miniștre alu cultelor și alu învățămîntulu publicu, nu ne acceptam că veți face una ca asta tocmai domnia ta. — Nu credeam că în România d'aci înainte va căteza unu ministru se se atîngă de scoli, sub nici unu prețest.”

„Suprimarea scolarelor este uă crimă; căci, lovesce pe omu în tute drepturile și îndatoririle sale; fără de scoli nu este libertate nu este consișta publică, nu este moralitate, nu este forțe... este mörte.”

Recunoscem și noi că suprimarea scolarelor este în adevăr mörtea, scim

că mai în tute comuncle s'au închis scolele, conformu acelu diariu alu Consiliulu de Miniștri și stăruim a susține că n' avem de cătu se voim, se cerem linisitu daru cu stăruință și scolele se voru redeschide îndată. Ori ce guvern pôte comite greșiale; se cerem și elu le va îndrepta, va voi se le îndreptese; și cându s'ar întempla s' avem unu guvern care n'ar voi se cerem, se voim noi și de siguru va trebui se voiască și elu.

Dup'acesta Poporul trece la comitatulu electoral ce a lăst de la sine și și fără nici uă intrunire ș'alegere, di-repțiunea alegerilor, și-și dă opiniunea sea în modul următoriu:

„Boierismulu începe a simți că i creșce tiulu la aripă și se grăbeșce a și areta tendințele. Voiesce se ne aducă iar la regimulu reglementaru alu Rușilor.”

„Namu fi doritu se vedem iarăși societatea noastră împărțite în două caste, în boieri și moșici; din contra amu fi doritu din sufletu se vedem pe toți fii Români dându-și mănă și lucrându împreună fără distincțiune la propășirea națiunei noastre. Daru, ce se facem dacă boierulu nu uită, nici învătă nimicu.”

„Eie daru iei uă aruncatu mănusia provocățiunei; lupta începe a fi serioasă acumu. De o parte este dreptatea, libertatea egalitatea, și de alta, privilegiile veaculu de mijlocu, dominațiunea oligarhismulu, și asuprirea... Judece acumu ori ce omu, cu frica lui D-șeu, în care parte va fi victoria.”

Tribuna din Iași, (21 Augustu) urmeză a impunge cu obiceiurile se le ace pe Demnitoriu, prin urmare unirea, prin urmare existința națiunii Române. Ea începe prin următoarele cuvinte.

„Iașienii trebuie se fiă cătu se pôte de mulțămii de vorbe ce le-a datu M. S. Principele la recepțiunea de joi, în salonulu d-lui Mavrogheni.”

D'aci înainte, prin felurile invirtituri naturale la totu omulu care nu voiesce a spune curatu ce voiesce, se silesc a esplica că Iașienii nu voru avea de cătu vorbe arătandu că Domnitoru a dîșu numai că speră a regula financiele, că speră că Camera va face cutare îndreptare, și că va reșieda în Iași uă parte a anulu de va putea. Decu, conclusiunea ideiei ce urmăreșce Tribuna este limpede și în unire cu a diariulu Poporul. Domnitoru n'a datu de cătu vorbe, mörtea va domni eru peste Iași, și nu va fi viața de cătu cându vomu avea unu domnu Moldovanu și care va reșieda în Iași, astu-felu precum ceru și broșura ce s'a tipăritu la Cornăuți și care aș pôte se afla în mănole tatoru Iașianilor.

Nu vomu combate ideieșe scopulu ce urmăreșce Tribuna, căci Redactoru iei este destulu de inteligințe, destulu de învățat, destulu de în vörșta și sperimentatu cu lucrările politice spre a mai putea se-și schimbe ideia cându s'ar încerca cine va se-l arate că ea este greșită.

Domnia-sea scio încă, cea-a ce scim toți, că unu demnitoru Constituționale nu pôte de cătu a spune cea-a ce ar

lo: — Aide! dize elu, acestu tablou e condamnatu!

D-na de Sarens se n'fioră, i se păru că D. de Sombreuse mergea forte repede în proiectele se le de execuțiune; insă nelăsandu se se vedă nimicu din aceea-a ce resimptia: — Adio, Galathée! dize ea ridendu.

Visita fu prescurtată. Paul remase singuru, cădu pe unu fotoliu; lângă dîsul era unu buchetu pe care d-na de Sarens îl ținuse în mănă, care era pentru ea, și pe care nu luase ple-cându. — D-na de Marsannes a lăst pe alu iei! și opti elu.

Uă mare tristea ilu cöprinsă, elu plinse ca unu copil.

Dupe acestu înteu momentu datu unu dureri adevărate d. de Sombreuse redeveni ca și mai nainte. Naturele cele mai vesele nu sunt și cele mai pușinu tari. Elu scutură tristea lui ca unu convalescentu cercelulu care lu a-

dori Elu, a susține libertățile publice și libertatea alegerilor și restulu apoi rămăne se ni-lu facem enși-ne, dupe cumu vom voi, și dupe cumu ne vom alege represintanții nostri în Camere.

Tribuna apoi combate transmătarea Curții de Casațiune la Iași, și trece apoi la comitatulu electoral de la diariulu Ordinea și lovesce cu mare țaria ș'anume mai pe toți membri acelu Comitatu.

Sentinela combate și dēnsa cu țaria ore care lucrări ce le crede vătămătorie instrucțiunii publice. Cea-a insă ce are, dupe noi, mai însemnat în numerulu său de la 29 Aug. este unu articlu suptu titlu „greutățile stării de față” cu care ne unim pe deplin și din care este bine, este de mare trebuință se punem suptu ochii publiculu celu pușinu următoarele linie.

„Vomu ca poporul, căruia revoluția de la 11 Fevruariu l'a datu tute drepturile, și libertățile, se întelgă bine ce cine se arunce tuta respunderea nevoilor ce are a suferi astă-zi; se întelgă bine că tute mizeriile ce-lu apasă astă-zi, și care pe totu țina se împușină, suntu tristețe urmări ale domniei, ale guvernulu lui Cuza; se întelgă bine că acelu guvern, fugendu de orice controlu serios alu țerei, făcendu bugetele singuru dupe placulu și interesulu se u, înfășinându felu de felu de servicii și de funcționari, acor-dandu numeroșe concesiuni rătătoare, risipindu a-verea publică în folosulu se u alu favorizilor se u, lipsindu de orice prestigiu, moralitate și inteligință, administrați și justiție încredințate acelu care se înfășiau ca instrumentu mai supșe; acelu guvern, prin tute acestea, a gollit tesaurulu, a ucis creditulu, a împovăratu țera de datori, a serăcitu pe toți, a aruncatu desordinea și anarhia în tute ramurile administrației publice, aducendu astu-felu o stare de lucruri înspăimîntătoare ale cărei urme adănci, ale cărei triste neajunsuri, nu se potu șterge, nu se potu vindeca de cătu cu multă robdare și cu mari silințe și sacrificii.”

„Eacă ce trebuie se întelgă bine poporul, decă ce trebuie se înțelegam toți, lăsandu se latre numai aceia cari, dupe cumu amu dîșu, nu potu găsi îndestularea osebitoru interesu meschine ale lor de cătu în arbitrarulu, desordinea și anarhia trecutulu.”

„O hōlă grea care cöprinde, vătămă și slăbeșce totu corpulu nu se vindecă în căte-va zile. Reulu se întinde și merge repede, insă scade și se vindecă încet și cu mari îngrijiri. Totulu este ca vindecarea se începă și atunci speranța în bine grăbeșce deplina înmăntoșere.”

ANASTASIE PANU

(Veți N-1. de la 13 Aug. pînă la 1 Septembrie.)

Acestu memorandum, alu puterilor s'a comunicatu apoi Locoteninții și prin osebitu esemplaru venit prin posta 1) dd. Vasile Sturza și Anastasie Panu nu s'au opus de a lua în desbatere împreună cu d-nu Ștefanică Catargiu, punctu către punctu, memorandumu Puterilor, mai susu-citatu. Șocotinițele ambelor partide urmēz în deosebi, prin jurnalele închiăiate asupra fiă-căru punctu. Panu și Vasile Sturza raționă și-și dedeău cuvintele pentru care luase mesurile condamnate de puteri-

1) Vețulu în tuta întinderea în Monitoriulu Oficialu No. 16.

copere, și jură de a smulge din anima lui imaginea d-nei de Sarens. Insă ideia că elu va parveni a n'o mai iubi fi era îngrositoră. Este în circumstanțele unu amoriu, chiaru cându e neprocitu, uă dulcēșă pe care sufletele delicate o gustă cu delisă. Acestu dulcēșă e camu plăcerea martirulu care mōre pentru Dumneșeu lu. Indată ce și luă otărășea, Paul părăsi atelierulu, unde ochii lui nu se puteau opri fără a înteli privirea și surisulu Sabine. Uă oră dup'acesta elu era la Operă. Elu fu priimitu pretutindeni ca unu călătoru încercatu ce bine sciri. Uă personă care era cu dîsul în vechi relațiuni de amicie ilu asculta oservându-lu totu d' uă dată cu cōda ochiulu; d' uă dată plecandu-se spre urechi lu: — Ridu pre multu, dize ea, pentru ce se nu și vie mare gustu de plinș!

Aste căte-va cuvinte fură ca unu vlatu furios care în cea mai frumōșă dimineță din Aprilu, smulge d' uă dată tute florile unui arbore. D. de Sombreuse fugi. Elu avea anima mai gră de cătu plumbulu. (va urma.)

le Europeene, și a cărora revocare cerșu. Asupra fiă-cărui articolu, d-nu Ștefănică Catargiu rămănea în divergență de opinii, dîcîndu: nu mă unesc, pentru că nu încap deliberațiune asupra unei hotărîri a Paterilor garante, sau socotința mea este de a mă conforma întocmai dupe memorandumă. 1)

În scurte cuvinte, ultimatumul puterilor garante s'a pus la dosar, cu toate onorurile militare, — trebile au mers pe șleahul în care apucase, șleahul autonomiei; iar în privirea d-lui Ministru de Interac, majoritatea Locoteninței Domnesti fiind gata a înfățișa toate chipurile pentru a veni la o împănă înțelegere cu domnia-sa, i-a dat toate dovedile de prevenință personală; s'au arătat în totul gata de a pune capotă neînțelegerei; însă domnia-sa a remasă nestrămutată ca stîncă în cererile sale de revocarea tuturilor mesurilor luate de către majoritatea Locoteninței, fără consimțământul său. În acestu simțiu, a dat ultimatumul său majorității, au părăsit eșarși postul amenințînd pe colegii săi cu o nouă protestațiune către Întă Pîrtă, și chiar în aceeași zi le au împărțit hotărîrea sa printr'ua scrisore care, pe lângă forma stăcătore pentru demnitatea guvernului, cuprindea și formula declarațiune de a se abține în viitor de la toate lucrările în preună cu colegii săi: „Nici o induoială nu mai pôte exista d'înaintea acestor șapte, dîce majoritatea Locoteninței prin jurnalul încheiat la 20 Decembrie 1858. D-lui Logofetulu Catargiu nu „rumpu însu și cu „mănele sale vîlul care acoperea proiectele sale, și astăși ori-cine pôte „vedea șelul adevăratu alu purtărei „săle politice. D-lui este organulu u- „neî partiți ostile majorității Caimăc- „miei, pentru că acesta, respectăndu „și voinđu a face ca să se respecte „ze Convenția, și-au luat de deviză „nepărtinirea, și pentru că nepărtini- „rea pôte face nesigură probabilita- „tea candidaturii pregătite de mai „înainte.

„Esagerația pretențiilor d-sale are de „scop de a legitima abținerea sa, iar „această abținere calculată caută a pune pe „Caimăcămie într'ua stare anormală, în „căt privește facerea listei viitoare a can- „didatilor pentru Domni, urmare ca- „re reclamă conlucrare a tus-trei mem- „brilor ai Caimăcămiei, în speranță fiind „d-lui Logofetulu că cu asemenea chip „s'ar putea invalida alegeriile, dacă „de nu ar fi favorabile proiectelor „săle.

În urmarea celor mai sus arătate și a multor altor considerante, Locotenința, în puterea chiară a art. 8 dia memorandumulu puterilor Europei, invocată de d. Ștefănică Catargiu a declarat vacantu postul încredințat de Convențiune d-lui Catargiu și a chemat pe d. I. A. Cantacuzin, ministru de finace, a îndeplini funcțiile disidentului în Locotenința Prințiară. 2)

În căt pentru E. S. Alif-Bey, comisarulu Întă Pîrti, Locotenința s'au mîrginită a cere de la Pîrtă imediata lui rechemare din țară, pentru ca se nu 'i se întempe ceva mai mult, și ceea ce a și făcutu Pîrtă cu totă grabința, de și lucrurile ajunseser a fi foarte încordate.

Astă-fel se curmă acelu trist și regretabilu incidentu care puseser în cestiune totă viitorulu României, totă viitorulu instituțiilor liberale și constituționale în țară la noi, — totă viitorulu Unirei. Unu singuru pasu de ar fi făcutu înapoiu Vasile Șurza și Anastasie Panu, sau daca unulu dintre dînșii ar fi fostu mai puțin tare de ingeru, mai puțin patriot, mai puțin pîtrunsu de sublima sa misiune și ar fi făcutu cauza comună cu d. Ștefănică Catargiu,

totul ar fi fostu perditu, și România astă-zi n'ar fi valorat mai mult de căt unu pașalicu turcescu, sau cine scie ce spectru, eșitul din genoniile seculorului trecut, ar fi ședut astă-zi și la veci-veciloru pe tronurile din Iași și București. Însă nu! De și hărțuit în într și în afară, de și împedeați și paralizați la totu pasulu și de Paterile garante și de Pîrtă suzerană, și de partițiile vechi ce se sfășiau între dînșele, — căt se sfășiau, — și apoi cu toate tăbărașu asupra guvernulu spre alu slăbi și a'i răpi din mană stindardulu legalității și alu autonomie, — ei totuși n'au slăbitu nici cu cugetulu nici cu fapta unu singuru momentu, ci au ținutu acelu sântu steag alu autonomiei și alu libertății naționale, susu și tare, pentru prima oră atăt de susu și atăt de tare, în facia Europei întregi, pînă la momentulu din urmă. Și tocmai pentru cea-a, toate poporele l'au salutatu, eră guvernele lor de și cu vorba ne a amenințat, dera cu mâna n'a lucratu, și din totu sufletulu ne-au admirat. Numele de român prin dînșii s'au suitu susu, era alu lor propriu s'au acoperit de o eternă gloriă, precum se va acoperi alu tuturor acelor bîrbați cari, făcîndu abnegare de persônă lor, punu țera și viitorulu ei, mai presu de persônă, fericirea și viitorulu lor și alu copiilor lor. Astă-fel au lucratu Anastasie Panu și Vasile Șurza; Românii nu pot de căt se venera și se bine-cuvinteze memoria lor; căci ei și-au făcutu datoria în facia a mil de ispite cu unu devotamentu care nu mai este de seculu nostru, și care ar fi de dorit se-lu imiteze mai multu dintre noi. Dera pînă atuncea, se nu uităm unu singuru lucru: recunoștința, recunoștința! Seimă cu toții că trăim într'ua țară unde binele se uită cu acea-și înlesnire cu care se uită și reul, și tocmai pentru cea-a, cu căt numărulu reiloru sporesce, cu atăt cel alu buniloru nu crește.

D-lu Primariu de Pitești ne trâmte oă întâmpinare la articolulu d-lui N. Rossetti publicat în astă foia din 22—23 August; cerem iertare d-lui Primariu dacă șpeșulu nu ne-a permis a o publica pînă acum, o vom publica-o în numărulu viitoru. Asemene și d-lu Gri. Marghiloman ne trâmte unu articlu pe care 'lu vom publica iarși în numărulu viitoru.

NOULU PROIECTU DE PROGRAMĂ ALU LICEELORU.

Sunt astă-zi șese-spre-șeșce dîce de căt consiliulu generale alu Instrucțiunei Publice, a fostu deschis de d-nu ministru respectiv. Am acceptat dîcî, și oră cu oră, se vedem în Monitorulu Oficialu, lucrările acelu consiliu, asupra căruia stău ținți ochii tuturor acelor ce se interesază de instrucțiunea publică în România. Am acceptat se vedem, cel pușin, vre un ședință, căci neapăratu trebuie se fi ținut vre-una, în privire oă întă Septembrie vine cu pași repezi, și c'el d'antă punctu asupra căruia d-nu ministru a chemat, cu totă dreptatea, atențiunea onor. consiliu generale, a fostu programele, amănate anu din cauza neîndeplinirii formelor cerute de art. 20 alu legii Instrucțiunei publice.

Am acceptat, în fine, cu nerăbdare ca se vedă noulu proiectu de programă elaborat de Onor. Consiliu permanent, conformu alineatulu 2 alu citatulu articlu, care dîce: „Consiliulu permanent va supune acestu proiectu de programă, însoțit de observațiunile șele și de opiniunile consilieror școlare, la esaminarea consiliulu generalu alu Instrucțiunei“; dera acceptarea mea a fostu deșertă, Monitorulu face.

Nu înțelegă acestă nepesare, pen-

tru acceptarea publiculu, în genere și a corpulu profesoralu mai în specie. Trebuiva ore multu timp încă, pînă se ne obișnuim a da publiculu comptu și îndată de totu ce-lu atinge d'a dreptulu? căci dera s'ar fi făcutu cea publicare, ar fi putut vedea oă cine opiniunile fiă-cărui consiliu școlar asupra modificărilor ce, după opiniunea sa, ar trebuia introduse în programele esistenți, cum și proiectulu de programă ce, în urma consultării opiniunii tuturor consilieror școlare, cum dîce alin. 1 alu art. 20, va fi elaborat onor. consiliu permanent, și mai cu sémă espunerea de motive, sau „observațiunile șele“, cum dîce alin. 2 alu aceluiașu articlu, căci din acestea s'ar vedea cuvintele pre cari s'au basat consiliulu permanent d'a adopta sau respinge opiniunile cutăruia sau cutăruia consiliu școlar; și astă-fel cel întăreașu ar judeca, și ar discuta valoarea lor, și din discuțiune ar eși lumina.

În facia însă a tăcerii absolute a Monitorulu, m'am silitu se-mi procură cele misterioșe programe ale Liceelor și gimnasiilor, adică: programa de obiecte pe clase, zile și ore, și programa dezvoltată a obiectelor din Licee și gimnaste. Cea d'antă din aceste programe este, după opiniunea mea, în ce privește determinarea zileloru și orelor. În opozițiune flagrante cu art. 113, din legea instrucțiunii, și prin urmare căcătore drepturilor profesorilor; iecă ce dîce acelu articlu, „în ce privește studiile, conferința se va ocupa a armoniza diferitelectiunile ale clasei“ (este vorba aci de conferințele profesorilor fiă-cărui clase). Ce înțelege legea prin a „armoniza diferitelectiunile ale clasei“, dera nu regularea zilelor și acelor fiă-cărui obiectu? Căt pentru cea de a doua, pentru „programa dezvoltată a obiectelor“, singurul defectu ce l'găsescu este că nu este nici de cum dezvoltată, cel pușin în partea științifică. În adevăr în programa în care se areț numai singure obiectele, citesc: clasa V. Matematica, clasa VI. Matematica, Himia și Mineralogia, clasa VII. Zoologia și Botanică. Ecă ce citesc acum și în programa dezvoltată a obiectelor, clasa V. Algebra, clasa VI. Trigonometria, Chimia și Mineralogia, clasa VII. Zoologia și Botanică. Așia este că dezvoltată? Ori ce Român, fiă chiar de la extremitatea țerei, va sci cîndu va lua programa dezvoltată ce se învîță în Liceele noastre.

S'a cerut opiniunile consilieror școlare. Nu știu ce voru fi făcutu celelalte consilii, dera acela alu Liceulu Matei Basarab, sci că a trâmșu o. Piniunile șele asupra modificărilor ce elu a crezut că trebuiescu introduse în programa esistență, precum și programa detaliată a fiă-cărui obiectu în parte. La ce s'a mai cerut acele opiniuni, dera nu a servit la nimic?

După ce am arătat într'unu modu generale, opiniunea mea asupra acestor proiecte de programe, se trecu la nise considerațiuni mai speciale; me voi ocupa însă numai de partea ce privește științele șice și naturale, lăsîndu pe cea literară și matematică omeniloru competenți. Cu toate acestea, nu me potu opri d'a exprime vîna mea recunoștință onor. consiliu permanent că a introdus catedra de limba română ca cursu speciale și separat de cea a limbii latine, după cum s'a espresu și de consiliile școlare.

În ce privește științele șice și naturale onor. consiliu permanent încă a introdus oă fericită modificățiune, luîndu în considerațiune ideea ce am espresu în mai multe ocașii, și chiar în consiliulu Liceulu Matei Basarab; adică că, științele naturale ca unele ce presupun cunoștința celor șice, se se predă în urma acestora, era nu înaintea lor, cum se introduseser în programele ce am avut acesti ani din

urmă. Mi pare reu însă, că onor. consiliu nu a urmatu acea-și ideea naturale și în clasele inferiole ale Liceelor, unde ordinea a remasă totu cea vechiă. — Unu ce m'a isbitu mai mult în acestu proiectu de programă, acesta este lipsa completă a studiulu de geologiă! Acesta însă nu pôte fi negreșit de căt uă scăpare din vedere, sau uă erore de tipar căci onor. Consiliu permanent scie bine, nu me îndoiescu, că studiulu Geologiei are uă multu mai mare importanță științifică și practică de căt acela alu Mineralogiei; și în fine, pôte că a contopit sub denumirea de Mineralogiă cele doue științe așia de distinate, Mineralogia și Geologia. Dera atunci, semă permit onor. Consiliu se-l spuie că ar fi fostu mai practic a lua în considerațiune opiniunea Consiliulu școlar alu Liceulu Basarab care separa Mineralogia și Geologia de științele șice; căci, în fine, trebuiescu udată separate aceste științe și ale pune sub uă rubrică speciale cu zile și ore deosebite, căci cum crede onor. Consiliu că profesorele va pută termina într'unu anu Chimia, Mineralogia și Geologia? Acesta este imposibil, și mă miru cum i-a scăpat din vedere acestă separățiune, și acesta cu atăt mai mult, că însuși elu dă mai multu timp, numai singurei Mineralogiei, în clasele inferiole. E-ă ce dîce programa în clasa I... „Descrițiunile petrelor și metalelor mai usuale.“ Apoi în clasa III adăoge... „Mineralogiei se va da uă dezvoltare mai întinsă.“ Contrastu este pră mare spre a pută remăne nereparat.

Nu știu care va fi opiniunea onor. Consiliu permanent asupra ideei omise de Consiliulu școlar alu Liceulu Matei Basarab, de a se da la dou profesori deosebiți cursurile de științele șice și naturale, în clasele superiole, și acesta fiind că 1-lu este pră multu a însărcina pe unu singuru profesore, și în clasele superiole, unde studiile se facu ce-va mai speciale, cu atăt de multe și variate studii, ca Fisica, Chimia, Mineralogia, Geologia, Zoologia și Botanică, și alu douile, că acesta ar deveni și mai imposibil cîndu, pe lângă cabinetulu de istoria naturale ce avem, se va mai înființa, pe lângă Lycee și cabinetu de Fisică și Chimia, a căroru înființare se reclamă de atătea ori, și este de uă așia de mare necesitate, căci 'i va fi peste puțin se îngrijescă și de aceste trei cabinele.

Terminîndu nu pot face mai bine de căt se rog pre onor. Consiliu generale, care este absolutu în facerea programelor, se iă în considerațiune și opiniunile Consilieror școlare spre a nu mai lăsa în programa ce va forma anomalie și imposibilitățile programelor vechi, și a nu trece cu repede cu discușiunea asupra programelor, luîndu de pretestu, după cum se dîce că școlele trebuie se începă la 1 Septembrie. Pentru bune rezultate, Liceele pot începe, fără mare pagubă, și dera, cinci-spre-șeșce zile mai tîrziu.

Grigorie Ștefănescu.

FELURIMI.

Unu fenomenu straordinariu a înșpîmintat locuitorii de la Pollok, lângă Glasgow (Scoția). Lucrătorii întrebunțai în mina de feru de la Gavan, veduse deja că eșă gasu din pământu cîndu săpa, însă ne pră băgară de sémă; mai tîrziu, pușin gazu se aprinse și fu îndată stinsu. Sunt cîte-va zile unu lucrătoru cu uă necredută imprudență se așiașă lângă locul de unde eșă gazulu și voi se și aprinșă lulăna, însă abia aprinșese elu unu chibritu și d'ua datu fu înconjurat de flacări. Din fericire elu putu se scape, neavîndu de căt micu arsături la mînă și la facia. Gazulu înflăcărăt începu a eși mai cu furie, și curîndu coprinșă fontăna principale; noptea veni și flacără totu eșă. Era unu spectaculu curiosu de vedut în mijloculu nopții flacări groșe eșîndu din pământu și luminîndu

cîmpia; toate mijlocele erau deșerte pentru a stinge acestu incendiu; și gazulu eșă cu atăta putere în căt mai multu lucrătorii ce se apropiară pentru a asupta gaura pe unde eșă foculu, fură resturnați. Uă mare căldare de mai multe sute de livre, aruncată în flacără, fu turtită și aruncată departe. Chiaru sonda aprinșîndu-se fu stricată. Flacără se înălță de vr'ua 30 de piciole deasupra pământulu cu unu vîietu grosav. În fine dupe multe silințe din partea minerilor flacără fu stinsă; precauțiuni sunt luate pentru a preveni unu asemenea accidente.

(L'avenir National).

PARTEA COMUNALE.

PRIMARUL COMUNEI BUCUREȘTI.

APELU.

Membrii actuali ai Consiliulu comunii București, aleși în deplină libertate dupe revoluțiunea din 11 Fevruariu, au priimitu această înaltă însărcinare cu voința fermă de a pune toate silințele lor spre a se areta demni de onora deosebită ce le au făcutu cetățenii Capitalei. A descurca șocotelele ș'a pune ordine în bugetulu comunii, a controla toate serviciile ș'a face se înceteze ori ce abuzuri, a cerceta ș'a nu recunoșce de bune contractele făcute în contra legii și rîvnătoare pentru comună, a îngrijii căt mai de aproape despre îndeșterea orașulu cu pîne și carne în cele mai bune condițiuni, a lucra cu stăruință pentru a îmbunătăți pavarea, curățirea și iluminarea stradelor, pentru a aduce și distribui în orașu apă mai curată și mai bună, pentru a asigura liniscea și bunulu traiu alu tuturor, pentru a îndeșterea în fine adevăratele interese și trebuințe ale orașulu, acestea au fostu de la înocputu singurele noastre preocupări, acesta a fostu șoculu ce neîncetat am urmăritu.

Starea deplorabilă în care am gășit comună, lipsa de bani pe fie-oare și mai mare, greutăți mai presu de puțină omenescă, ne-au pus cu adinca noastră părere de reu în trista pozițiune de a nu putea realiza diferite îmbunătățiri ce ne propusesem a face.

La venirea noastră n'am gășit în casa comunii de căt 1805 lei. Datoria trecea peste 7,000,000 lei. Cheltuielile dupe bugetulu anulu trecut erau de 5,770,900, eră veniturile adevărate care s'au putut realiza au fostu numai de 3,774,565 lei. Am căutat dar a face toate economiile putințioșe prin care am ajunsu la suma de 663,952. Aceste economii ne-au ajutat puțin, căci, dupe orecari legi în vigore, comună s'a vedut împovărată cu mai multe cheltuieli însemnate și indispensabile, precum: 207,400 lei pentru serviciulu actelor civili, 160,405 pentru serviciulu gardei orașenesci, 150,000 pentru 200 lampe adăogite prin contractu, și alte sume pentru plată de dobîndă a datoriilor anilor trecut și pentru orecari micu îmbunătățiri neapărate.

Astă-fel cu cele mai mari economii ce s'au putut face, cheltuielile se urcă la 6,589,802 lei, pe cîndu veniturile positive nu sunt de căt 3,774,565. A fostu dar uă necesitate imperioșă d'a se spori ore care imoșite ș'a se adăogi altele noue spre a se acoperi deficitulu de 2,815,337 lei. Numai cu chitulu acesta am fi putut întreține orecari servii publice din cele mai trebuințioșe, astă-zi pușin îndeșterătoare din cauza lipsei de bani, precum iluminarea, pavagiulu, curățirea, sicuranța orașulu prin sergenții de și de nopțe și prin epistai care costă peste 1,200,000 lei, realizîndu asemenea și ore cari micu îmbunătățiri precum: două conducătorie de apă, unu adăosu de 100 sacagii pentru casuri de incendiu, două poduri peste dâmbovița și unu nouu cimitiriu.

Imoșitele sporite precum și cele noui s'au înșințat spre întărire miș-

1) Monitorulu Oficialu No. 16.

2) Monitorulu Oficialu No. 19.

steriului trecut de supt președința d-lui L. Catargiu înainte de a se promulga și pune în lucrare noua Constituțiune. Uă mare parte din aceste impositie cu tôte că consiliul ministrilor le aprobase ele însă nu au fost întărite de fostul ministru de interne și ministeriul actual ne a declarat că nu le mai pôte întări fiind că după Art. 110 din Constituțiune tôte impositiile votate de Consiliile comunale trebuie să priimés că confirmatiia puterii legiuitoare.

Cu chipul acesta, comuna se află în facia unui deficit de 2,815,357 lei, avându a plăti pe mai multe luni serviciile care sunt de cea d'antău necesitate pentru orașiu. Și dupe cum amă aretat, nu este vorba de cheltueli de prisos, fiind că tôte s'au redus numai la ce este absolut de trebuință, desființându-se mai mulți funcționari, scădându-se lefile într-un chip însemnător și oprinduse încă și câte 20 la sută. Nu este vorba asemenea de a pune în lucrare proiecte de îmbunătățiri, care sunt cu tôte acestea atât de dorite și necesare. Cheltuelile prevădute în bugetu nu se potă suprime nici chiar reduce, fiind că unele sunt impuse de legi și altele reclamate de cele mai indispensabile trebuințe ale orașului, iluminare, pavagiu, curățire și siguranța publică.

În această penibilă pozițiune, nu ne rămăno altu mijloc de cătu se aler-

gămă la unu împrumutu de 2,500,000 lei pentru care facem apelu la toți capitaliștii din orașiu, la toți locuitorii capitalei. C'um controlu din cele mai aspre, c'ă priveghiare neadormită, c'un spiritu de economie împinsu până a produce nemulțumiri și a vătămă unele servicii, am încercat tôte mijlocele, amă făcutu totu ce ne a statu prin putință, și numai după tôte acestea ne amă hotărîtu a spori ore-care impositie, și cându acesta n'au pututu fi întărite, ne vedem nevoiți a alerga la un împrumutu ca la cea din urmă estremeitate, ca la singurul mijlocu astă-đi de a nu se vedea orașiu lipsitu de cele mai de trebuință servicii publice din cauza absolutei neputințe de a le mai plăti.

Toți orașienii suntem de uă potrivă interesați pentru păstrarea și buna întreținere a acestor servicii de la care aflăm buna stare a orașului, și prin urmare, liniștea, sănătatea, buna petrecere și siguranța averii și vieții noastre. În facia deficitului care apasă comuna și ni se impune ca uă necesitate și fără acoperirea împrumutului de 2,500,000 lei, cele mai stăruitoare silințe ale nostre sunt paralizate și comuna este amenințată a se disolva fiindu-că tôte serviciile, iluminare, pavagiu, curățire și mai alesu pađa, atât de folositoare și absolut indispensabile orașului, voru ajunge în cu-

rându a se desființa ne-mai putându fi plătite pe viitoru cându sunt deja de mai multe luni în suferință.

Trebuințele orașenesci menționate aci cu tôte că necesită unu împrumutu de 2,500,000 lei, înse actualul Consiliu pentru considerațiia că în campania anului curentu timpul fiindu înaintatu, uă parte din lucrările proiectate se voru amăna pentru anul viitoru, asemenea avându în vedere că viitoru adunare aprefiind cheltuelile orașenesci, va simți trebuința de a cresce și veniturile orașenesci, și astu-felu va aproba acele votate de Consiliu și supuse Ministeriulu spre aprobare, a cređutu de cuviniță pentru acoperirea cheltuelilor acestui anu a face unu împrumutu numai de 2,041,500, țifra care s'a aprobatu și de ministeru.

Aceste sunt pe scurtu faptele, și numai fapte ne amă mărginitu a espune, numai pe fapte ne-amă întemeiatu.

Avem deplina încredere că orașenii voru aprefi aceste fapte, voru înțelege această necesitate care pôte avea pentru orașiu forțe triste consecințe, și se voru grăbi a responde la apelulu ce le facem, venind în ajutorulu Comuni, în ajutorulu d-lor. Avem tôte interese în orașiu, și ceea ce vomu face pentru orașiu, vomu face pentru noi însine, pentru interesele nostre, care voru fi îngrijite și asicurate dupe cumu noi însine vomu voi.

P. Primariu, **Antonu I. Arionu**.
Comtabilu N. Roșescu.

Declarațiunile de căsătorie făcute înaintea d-lui Oficeru alu stărei civile din circumscripțiia 2 în cursulu septămănei de la 21-28 Augustu.

1. D. Toma Moise ortodocsu, grădinaru din suburbia Cișmelei, fiulu decedatulu Moise plugaru cu d-ra Sultana fica d-lui Ghiță, și Iona Ghiță decedați din aceeași suburbie.

Idemu în circumscripțiia a 3 în cursulu septămănei de la 21-28 Augustu.

2. D. Gg. Radu Istratu, ortodocsu, plăpumaru din suburbia Bărbătescu nou, cu d-ra Maria fica decedatulu Stoica Mihalea.

3. D. Gg. Dumitru, ortodocsu, bărbieru din suburb. Vlădica, cu Dr. Magdalena fica decedatulu Nenciu din dealulu mare.

4. D. Petrace Grigoriu, ortodocsu, circiumaru din suburbia Slobozia cu d-ra Tina fica decedatulu Pană Dumitru din aceeași suburbie și a decedatei Uța Dumitru văduvă despărțită de bărbatul seü Gg. Dașe.

4. Ioan Popescu, ortodocsu, independent, din suburb. Flămănda cu d-na Eleonora fica decedatulu Atanasie Nicolau din aceeași suburbie.

Idemu în Circumscripțiia 5 în cursulu septămănei de la 21-29 Augustu.

1. D. Atanasie Christu văduvă ortodocsa arendași din subur. Vergu cu d-na Nița seü Șita fica d-lui Belcovici șopcaru văduvă din subur. Oborulu vechiu.

2. D. Ion sin Nicolae ortodocsu cismaru din suburb. Pantilimon cu d-ra Lucsandra fica decedatulu Costache Popescu Epistatu din suburb. Dobrotésa cul Albastră.

3. D-lui Arghir Mihalescu ortodocsu cismaru din suburb. Patilimon cu d-ra Safta fica d-lui Costantin Dima din suburbia Oborulu vechiu.

PROCESU-VERBALU.

Fiind că nici astăđi Marți 30 Augustu 1866 pentru cându consiliulu comunalu a fostu convocat u doua ora de mine se ținemu ședință, nu s'a adunatu în majoritate pna la 1 1/2 ora după amiađi, lipsind u și eri fără acățare de motive:

- D. doctorulu Iatropolu.
- Grigore Lahovari.
- Pană Buescu și
- Dimitrie Cologlu.

Afară de cel duș în congediu, subsemnatulu am decisu a face pentru mâno uă a treilea convocare domnilor consiliari, arățându-le că, daca nu voru corespunde nici acestei invitațiuni, se va ține mâno ședința cu număru de membri ce se va aduna, conformu articolulu 54 din legea comunale.

P. locotenentulu primarulu, A. I. Arion. Secretarul generalu T. I. Focșănenu.

Se publică spre sciață, că îngrijitorulu Pasagiulu fiindu demisionatu din acestu serviciu, acumu îngrijirea s'au luat de proprietarul seü Besele; prin urmare se face cunoscutu că locateri și doritorii de a lua cu chirie camere din Pasaj voru fi bine îngrijiti plătind parte chirie câte șapte stăni la omeni însărcinați de proprietaru pentru acestu serviciu; iar doritorii eu trebuințe pentru inchiriere, pôte găsi pe proprietaru la Pasaju totu-d'aua de la 9 pna la 11 dimineața, iar după amiađi de la 3 pna la 5 ore.

de inchiriatu. de la viitorulu sf. Dimitrie, magazinulu din podulu Mogoșoi pe care l'au avutu d-na Alcesandrina modica, alături cu Lebel, și apartamentul d'asupra. — Doritorii se voru înțelege cu proprietarul d. Ion Herișescu.

PANORAMA de BUCUREȘCI
Tabloru elegantu ilustratu cu vignete impreso, de cele mai imponente edificii ale capitalei, lucratu după natură de Inginerulu R. Huber —
Prețulu unui esemplaru este șese st. și se află de vânzare la librăriele d-lor Danielopolu, Ulricu, Adolf Deici, Sococu și Belgasoglu.

Anunțiu
Următoarele imobile ale repositulu Ioniță Gogu se dau în arendă și inchiriere de la Sf. Gheorghe viitoru 1867, însă:
1. Via din Valea lui Serman Plasa Cricovu județulu Prahova ca 19 pogone mici cu crama, casă de ședere și vasele trebuințoase, cu rodulu ei de estimpă, pe termenul de trei său cinci ani.
2. Moșia Cătuulu Magula din plasa Cricovu jud. Prahova ca 500 pogone aratură și fânețe rămase pe sema proprietarulu, cu o căruciamă, cu casă nouă bună de ședere, cu maga-

zi noue de bucate, pe termenul de trei său cinci ani.

3. Moșia Jilava de sus și patru frați districtulu Ialomița ca 4,000 pogone aratură și fânețe cu căruciamă, cu jumătate helestenu ce se pescue, cu dreptulu pe jumătate alu țargului ce se face de două ori peste anu, cu casă de ședere și două pătele, proprietate a d-ei Zeița Văcăreșca, — pe termenul de 4 ani ce mai are se posedesc casa repositulu Gogu de la Sf. Gheorghe viitoru 1867 înainte, dupe contractulu de arenduire alu d-ei proprietare.

4. Două perechi case din orașulu Ploesti una pe strada Oiloru cu 4 încăperi, cu dependente, cu unu grajd și șopronu. — Și alta din suburbia St. Vineri strada Buescu.

Se înciridză pe termenul de unu anu său 3 de la Sf. Gheorghe viitoru 1867.
Dilele de licitări sunt la 14 și 15 Septembrie anul curentu și se voru ține în sala Primăriei din orașulu Ploesti. — Adjudecarea se va face la cea de a doua și — Cine va fi doritoru pôte veni la locuința mea Ion Radodici tutorele a vedea condițiile.

Pivnița de supt casele D. Dimitrie Brătianu, dela Filaretu, (fosta grădină Oraciu) încăpătoare de la 7-8000 vedre vinu, se dă cu chirie, doritorii se voru arăta la administrațiia țiarulu Românulu.
No. 415. 18-1đ.

Vinu roșu ungurescu.
Se află spre vânzare în butoi de diferite mărimi la D-ni Hans Herzog, Com.
Strada Lipscani Passage Comerțiatu.

De inchiriatu.
În jurnalulu Reforma, No. 36, se inserés anunțulu de mai susu:
„Etajulu de susu cu „odăi, bucătărie, cămară, grajd de patru cai, șopron de trei trăsuri, odă de slugi,“ din suburbia St. Ecaterini, strada poetu,

suptu delu Mitropoliei, avându grădină și balconu pe panta acestui delu, în care au ședutu d. fostu Ministeru M. Cogălniceanu, se dau cu chirie de la St. Dimitrie, Octombrie în 28, anul curentu.

Doritorii ce voru dori ale lua cu chirie, se voru adresa pna la aretatulu termenul, seü la D. Majoru D. Papazolu, la D. Ion Petrescu de la Statistică, seü la redacțiia țiarulu reforma, la D. Valentinu, în Pasaju, cu care ar putea trata inchirierea lor.

Acestu anunțiu pe cătu atinge inchirierea caselor, fiindu adevăratu, ilu publicăm și cu supt-semnăturile nostre; éra în cătu privește dreptulu exclusiv ce și însușescu D-nii numiți mai susu, arățându doritorilor se tratase pentru inchiriere numai cu D-lor, ca cumu ar fi singuri posesori, seü imputerniciți nostri, supt-semnați, fiindu că suntem împreună posesori cu numiți asupra preșelilor case, facem cunoscutu, că n'amă autorisatu pe numiți a trata inchirierea și pentru drepturile nostre, din causă că n'avem încredere în D-nii Majoru Papazolu și Ion Petrescu, și astu-felu prevenim pe doritorii, că se potă adresa spre a trata inchirierea caselor cu case și la d-na Elena Papazolu, ce șede în etajulu de josu alu preșelilor încăperi, care personă este autorisată din parte-ne pentru transacțiunea inchirierii.

Pe lângă acesta mai declarăm, că daca vr'unu doritoru s'ar mulțumi a încheia contractulu de inchiriere numai cu numiți fără se figurese și iscăliturile nostre în contractu, unu asenece act uă vomu considera ca hirtie albă.
Maria Romanof. Maria Petrescu. N. Petrescu. Elena Papazolu. pentru M. Petrescu, N. Petrescu. No. 414. 6-1s.

Janvier Gargiulo, profesor de muzică, membru alu academie șanta Cecilia de Roma, alu Philharmonii și membru alu Academii Tiberine din Roma alu Philharmonii din Bologna, și membru alu Institutulu regalulu din Neapol, depund la ministerulu de Instrucțiie Publică copiele legitimate ale diplomelor sale, se oferă familiilor a

De inchiriatu de la Sf. Dimitrie viitoru
Casele mele din strada Scaunilor No. 11, reparate cu desăvârșire în vara acestă, și avind 6 odăi susu, 2 josu, alte 4 în curte, pivniță boltită, grajd de 6 cai, șopronu, curte pavată, grădină, etc. Doritorii se se adreseze la subsemnatulu, calea Craiovei No. 65.
Dimitrie Ionescu.
No. 422. 6-2đ.r.

da lecțiuni de muzică atâtu vocală câtu și de piano.

Cele din urmă compozițiuni ale țisului profesorulu edate de editorii Italiani din Neapol și Milano sunt: patru bucăți de salonu pentru piano, intitulate 1. Nocturne, 2. Serenade, 3. Impromptu Réve d'autre fois, 4. Romance sans paroles — Afară din astea unu marșiu Prințiar, uă arie marșiu intitulată Honnórae și patria, partițiuni pentru unu mare concertu militar: uă polcă intitulată Kurrak Kurak cu partițiunea ei pentru mare orcheștră și bandă militară.

de vânzare Casele mele din suburbia Radu-vodă strada Oșiloru No 2. Se vându de veci. Doritorii a se adresa la Hotelulu de Franța la d. Simeon Hociuncu.
(428. 7 đ.)

de vânzare, 1 UNU LOCU OHAVNICU

din piața St. George nou vis-a-vis de grădină alături cu stabilimentulu d-lui Nicolae H. Panteli.

2. SIMIGIRIA și COFETARIA din Herasca pe locu ohavnicu.

3. MAGAĐINULU din Strada Bărații No. 22. Doritorii se voru adresa la D. NICOLAE H. ANGELO Stada Găbroveni No. 27 de la 8 pna la 9 ore dimineața și de la 3 pna la 7 ore séra.
339 2-2đ

De vânzare o pereche armăsari numai de 4 ani, două trăsuri una mai vechi și una puțin purtată, uă sania rusescă de nucă, două perechi hamuri, sunt de vânzare, Strada Bel-Vederu No. 127. Doritorii se vor adresa la proprietarul lor.
No. 420. 3-3đ.

HOTELUL PETERSBURG IN BRAILA.
Sub-semnatulu, care a avutu în trei ani Hotelulu Român alu lui Raly în Brăila, acumu a deschis în această urbă HOTELUL PETERSBURG, situatu în cea mai frumoasă pozițiune a urbei. Elu oferă onor. Publicu 30 de odăi cu eleganță mobilate, unu salonu de casino, billiardu, restaurantu, grajd și șopronu, și promite că, cu prețulu de doi stăni pe ț pentru uă cameră, nu va erța nimicu pentru mulțumirea celorl voru onora eu visita d-lor.
HERMAN BLAUSTEIN. 375 1-2đ

STABILIMENTULU TIPOGRAFICU
ALU LUI
C. A. ROSETTI
(STRADA ACADEMIEI No. 22.)
PRIEMESCE TOT FELUL DE LUCRARI PRECUM:
BILETE DE MORTE
BILETE DE CUNUNIA,
BAPTISMI SI VISITAC
SI ORI CE VLTE BILETE DE INVITATIUNE.
AFISE, DIARE
MARI SI MICI
IN
DIFERITE LIMBE.
DE DIFERITE FELURI,
ETICHETE, CONTURI, CONTRACTE, POLITE
CIRCULARI SI FATURI
COMMERCIALLE.

Tipografia C. A. Rosetti Strada Academiei No. 22.